

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 1To/11/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8816010512
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 04. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Pirkovská
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2019:8816010512.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Evy Pirkovskej a sudcov JUDr. Vladimíra Monoka a JUDr. Evy Rešatkovej, na verejnom zasadnutí konanom dňa 30.04.2019, v trestnej veci proti obžalovanému V. K. pre prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/ Tr. zákona formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zákona, o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Vranov nad Topľou sp. zn. 12T/138/2016 zo dňa 31.05.2018, takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. c/,d/ ods. 2 Tr. por. z r u š u j e napadnutý rozsudok vo výroku o treste.

Na základe § 322 ods. 3 Tr. por.

Obž. V. K., nar. XX.XX.XXXX vo M. nad C., trvale
bytom A. č. XXX

u k l a d á

podľa § 364 ods. 1 Tr. zák., § 38 ods. 3 Tr. zák., § 36 písm. l/ Tr. zák. trest odňatia slobody vo výmere
4 /štyroch/ mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. ho na výkon trestu odňatia slobody
z a r a d ť u j e do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom uznal okresný súd obžalovaného V. K. vinným zo spolupáchateľstva prečinu výtržníctva podľa § 20 Tr. zákona k § 364 ods. 1 písm. a/ Tr. zákona na tom skutkovom základe, že

dňa 16.05.2016, v čase od 01:11 hod. do 01:43 hod., pred Reštauráciou Topľa v Hanušovciach nad Topľou, spolu s už právoplatne odsúdenými D. K. a C. M., napadli V. K., nar. XX.XX.XXXX, tak, že ho opakovane strkali, udierali do rôznych častí tela a hlavy, predovšetkým už právoplatne odsúdený D. K., ktorý po tom, čo V. K. udrel a ten v dôsledku úderu spadol na zem a na zemi do neho kopol, pričom už právoplatne odsúdený C. M. taktiež napadol Q. D., nar. XX.XX.XXXX, tak, že ho chytil rukami, snažiac sa ho zhodiť na zem, udrel ho do hlavy a obžalovaný V. K. napadol H. F., nar. XX.XX.XXXX, tým spôsobom, že ho rukami strčil, v dôsledku čoho H. F. spadol na zem a udrel si hlavu o zaparkované osobné motorové vozidlo, čím svojím konaním spôsobili poškodenému V. K. zranenia v podobe pomliaždenia tváre v spánkovej oblasti vpravo, pomliaždenie chrbtice v driekovej oblasti s dobou liečenia do päť dní, poškodeným Q. D. a H. F. neboli spôsobené žiadne zranenia vyžadujúce si lekárske ošetrenie.

Za to mu podľa § 364 ods. 1 Tr. zákona, s použitím § 38 ods. 2 Tr. zákona, pri zistení rovnováhy pohľadujúcich okolností podľa § 36 písm. l/ Tr. zákona a priťažujúcich okolností podľa § 37 písm. m/ Tr. zákona uložil trest odňatia slobody v trvaní piatich mesiacov.

Podľa § 48 ods. 4 Tr. zákona obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Proti tomuto rozsudku, ale len proti výroku o treste, podal obžalovaný v zákonom stanovenej lehote odvolanie. V jeho dôvodoch uvádza, že svoj skutok oľutoval, poškodenému sa ospravedlnil, pričom zároveň chce poukázať na skutočnosť, že s poškodeným sú i naďalej priatelia a k celému incidentu došlo len náhodou, čo na hlavnom pojednávaní vysvetlil. Keďže k ujme na zdraví nedošlo, s poškodeným sa priateľí, nepodmienečný trest aj napriek registru trestov, je podľa jeho názoru neprimeraným trestom, a preto navrhol, aby krajský súd zrušil rozsudok v časti týkajúcej sa trestu a uložil mu podmienený trest s primeranou skúšobnou dobou aj na dlhšie obdobie, prípadne s probačným dohľadom. Jeho konania je mu ľúto, v budúcnosti sa bude snažiť vyhýbať takému neuváženému správaniu, keďže išlo o mladícku nerozvážnosť, zo skutku sa poučil a v budúcnosti chce viesť riadny a primeraný život. V prednese na verejnom zasadnutí obhajca obžalovaného doplnil, že vzhľadom na to, že predošlé odsúdenia boli zahladené, o čom predložil uznesenie, ako aj vzhľadom na to, že podľa pracovnej zmluvy, ktorú na nahliadnutie predložil, vykonáva obžalovaný v cudzine sezónne práce, má za to, že účel trestu môže byť splnený aj iným druhom, než nepodmienečným trestom odňatia slobody.

Na základe podaného odvolania preskúmal krajský súd napadnutý rozsudok v intenciách ustanovenia § 317 ods. 1 Tr. poriadku, podľa ktorého ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré napadnutým výrokom rozsudku predchádzalo, pričom na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podania dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. poriadku a dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného vo svojej podstate nie je možné považovať za dôvodné, aj keď v konečnom dôsledku, vzhľadom na skutočnosti, ktoré vyšli najavo v priebehu verejného zasadnutia, napadnutý výrok rozsudku menil.

Ako už bolo uvádzané odvolanie obžalovaného smerovalo výlučne proti výroku o treste, a pretože krajský súd nezistil také odvolaním nevytýkané chyby rozsudku, ktoré by zakladali niektorý z dôvodov dovolania uvedených v § 371 ods. 1 Tr. poriadku, zameral svoju prieskumnú činnosť na uvedený výrok.

Z odôvodnenia napadnutého rozsudku je zrejmé, na ktoré skutočnosti okresný súd pri rozhodovaní o druhu a výmere trestu prihliadal. Vyplyva z neho, že prihliadal na všetky okolnosti spáchaného skutku, spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce okolnosti, pohľadujúce okolnosti, osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť nápravy, teda všetky rozhodné skutočnosti, na ktoré je pri rozhodovaní o druhu a výmere trestu v zmysle § 34 ods. 4 Tr. zákona nutné prihliadať.

Okresný súd veľmi podrobne v dôvodoch svojho rozhodnutia uviedol, ktoré dôkazy na napadnutý výrok rozsudku sa vzťahujúce, boli vykonané, aj ktoré skutočnosti z jednotlivito vykonaných dôkazov vyplývali.

Zo správy Obce Bystré plynie, že obžalovaného z ich pohľadu hodnotia ako slušnú osobu, neužívajúcu vo zvýšenej miere alkoholické nápoje alebo iné návykové látky, osobu, ktorá komisiou na ochranu verejného poriadku nebola prejednávaná. Z výpisu z ústrednej evidencie priestupkov Ministerstva vnútra SR a lustrácie v registri priestupkov však vyplýva, že v dobe od 26.04.2011 do 11.09.2016 bol obžalovaný za priestupok postihnutý celkom v desiatich prípadoch, z toho v siedmich prípadoch, naposledy 11.09.2016, sa tak stalo pre porušenie pravidiel cestnej premávky, v roku 2011 pre priestupky proti občianskemu spolunažívaniu a verejnému poriadku podľa § 49 ods. 1 písm. b/ a § 47 ods. 1 písm. a/ a c/ zákona o priestupkoch, 22.04.2012 sa dopustil priestupku proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 ods. 1 písm. d/ a to tým, že sa inému vyhrážal fyzickým napadnutím, za čo bol postihnutý pokutou vo výške 60,- eur a 21.07.2012 priestupku proti majetku podľa § 50 ods. 1 zákona o priestupkoch, za ktorý mu bola uložená pokuta vo výške 70,- eur.

Z odpisu registra trestov a spisov Okresného súdu Vranov nad Topľou, ktoré si krajský súd vyžiadal, plynie, že pred spáchaním súdeného trestného činu sa obžalovaný pred súdom zodpovedal celkom

štyrikrát. Po prvýkrát to bolo v roku 2007, keď bol trestným rozkazom Okresného súdu Vranov nad Topľou sp. zn. 10T/33/2007 zo dňa 22.02.2007 uznaný vinným z prečinu výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/ Tr. zákona, za ktorý mu bol uložený trest odňatia slobody v trvaní šiestich mesiacov, výkon ktorého mu bol podmienene odložený na skúšobnú dobu v trvaní jedného roka. V skúšobnej dobe sa osvedčil, takže sa naňho hľadá ako keby odsúdený nebol. Rozsudkom toho istého súdu sp. zn. 1T/139/2007 zo dňa 02.06.2008 bol uznaný vinným znova pre prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/ Tr. zákona a poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods. 1 Tr. zákona, za ktoré mu bol uložený trest odňatia slobody vo výmere piatich mesiacov, z výkonu ktorého bol dňa 17.12.2008 podmienene prepustený. Rozsudkom Okresného súdu Vranov nad Topľou sp. zn. 2T/108/2012 zo dňa 27.06.2012 bol opätovne uznaný vinným pre prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/ Tr. zákona a bol mu za to uložený trest odňatia slobody v trvaní troch mesiacov, výkon ktorého mu bol podmienene odložený na skúšobnú dobu osemnástich mesiacov (čiže do 28.12.2013). Trestným rozkazom toho istého súdu sp. zn. 2T/74/2013 zo dňa 03.06.2013 bol uznaný vinným pre prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/ Tr. zákona (ktorého sa dopustil 30.11.2012) a bol mu uložený trest odňatia slobody vo výmere troch mesiacov, ktorý vykonal 01.01.2014.

Z uznesenia Okresného súdu Vranov nad Topľou sp. zn. 13Nt/16/2018 zo dňa 01.04.2019 plynie, že odsúdenia V. K. rozsudkom Okresného súdu Vranov nad Topľou sp. zn. 1T/139/2007 zo dňa 02.08.2008 a trestným rozkazom Okresného súdu Vranov nad Topľou sp. zn. 2T/74/2013 z 03.06.2013 boli právoplatne zahladené, takže sa na neho hľadá, akoby odsúdený nebol.

V dôsledku uvedeného teda už v súčasnej dobe, na rozdiel od stavu, ktorý existoval v čase rozhodovania súdu prvého stupňa (keďže okresný súd v tom čase správne obžalovanému pričítal ako prirážajúcu okolnosť, okolnosť uvedenú v § 37 písm. m/ Tr. zákona, teda že už bol za trestný čin odsúdený), vzhľadom na zahladenie uvedených odsúdení nie je už možné túto prirážajúcu okolnosť odsúdenému pričítať.

Toto bol základný dôvod, pre ktorý musel krajský súd napadnutý výrok (ktorý ináč považoval za v čase rozhodovania súdu prvého stupňa za správny a zákonný, ba dokonca uložený trest za skôr mierny), zrušiť.

Obžalovanému je totiž možné už len priznať poľahčujúcu okolnosť uvedenú v § 36 písm. l/ Tr. zákona tak, ako ju priznal okresný súd, a keďže prirážajúcu okolnosť už mu nie je možné pričítať, dochádza k prevahe poľahčujúcich okolností nad okolnosťami prirážajúcimi, v dôsledku čoho v zmysle ustanovenia § 38 ods. 3 Tr. zákona musí dôjsť k úprave zákonom stanovenej trestnej sadzby, a to znížením jej hornej hranice o jednu tretinu postupom uvedeným v § 38 ods. 8 Tr. zákona.

Keďže v osobitnej časti Trestný zákon za trestný čin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 Tr. zákona stanovuje trestnú sadzbu až na tri roky, zníženie hornej hranice trestnej sadzby o jednu tretinu znamená potom, že trest je možné obžalovanému ukladať vo výmere až na dva roky.

Napriek skutočnosti, že došlo k zahladeniu odsúdení obžalovaného a hľadá sa na neho akoby doposiaľ odsúdený nebol, napriek všetkým okolnostiam, ktoré obžalovaný či už pri svojej výpovedi alebo v odvolacích námietkach prezentoval, však krajský súd dospel k záveru, že účel trestu v danom prípade nie je možné splniť iným druhom trestu, než nepodmieneným trestom odňatia slobody.

Odsúdenia obžalovaného síce boli zahladené, to však neznamená, že pri posudzovaní samotnej osoby obžalovaného nie je potrebné posudzovať aj jeho náchylnosť na páchanie trestnej činnosti, jeho predošlý spôsob života a hodnotiť okolnosť, že sa v minulosti opakovane dopúšťal trestných činov takého istého charakteru, teda trestných činov výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/ Tr. zákona a to napriek tomu, že prostriedkami trestnej represie na neho bolo opakovane pôsobené. Ako už bolo uvádzané, okolnosť, že sú odsúdenia zahladené sa nepremietne do pričítania prirážajúcej okolnosti podľa § 37 písm. m/ Tr. zákona.

Naviac nemôže krajský súd nespomenúť skutočnosť, ktorú zistil a ktorá je v evidentnom rozpore s v odvolaní obžalovaným deklarovaným úmyslom viesť v budúcnosti riadny život.

Obžalovaný sa totiž len nie celé dva mesiace po tom, čo podal odvolanie proti rozsudku (o ktorom ešte nebolo rozhodnuté) dňa 04.08.2018 dopustil ďalšieho úmyselného trestného činu, a to prečinu násillia proti skupine obyvateľov podľa § 359 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Tr. zákona s poukazom na § 138 písm. a/ Tr. zákona, za ktorý bol právoplatne odsúdený trestným rozkazom Okresného súdu Vranov nad Topľou sp. zn. 1T/106/2018 zo dňa 07.12.2018.

Prihliadajúc na všetky vyššie rozvedené skutočnosti, najmä osobu obžalovaného, jeho predchádzajúci spôsob života, ako aj ďalšie skutočnosti rozhodné v zmysle ustanovenia § 34 ods. 4 Tr. zákona pre určenie druhu a výmery trestu, preto krajský súd po zrušení napadnutého výroku rozsudku, teda výroku o treste, na podklade ustanovenia § 322 ods. 3 Tr. zákona vo veci rozhodol sám, a to tak, že len s ohľadom na zmenu v pomere priťažujúcich a poľahčujúcich okolností a tým pádom aj výmery upravenej trestnej sadzby, uložil obžalovanému trest miernejší, než mu ho uložil súd prvého stupňa, trest odňatia slobody v trvaní štyroch mesiacov.

Pre výkon uloženého trestu obžalovaného zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia, a to práve s ohľadom na skutočnosť, že predošlé odsúdenia sú zahladené.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.